

WYROK TRYBUNAŁU

(trzecia izba)

z dnia 12 stycznia 2006 r.

w sprawie C-246/04 (wniosek Verwaltungsgerichtshof o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym): **Turn-und Sportunion Waldburg przeciwko Finanzlandesdirektion für Oberösterreich** ⁽¹⁾

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 13 część B lit. b) oraz część C lit. a) — Zwolnienia transakcji najmu i dzierżawy nieruchomości — Prawo wyboru przysługujące podatnikowi — Stowarzyszenia sportowe niemające celu zarobkowego — Przesłanki)

(2006/C 60/11)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C- 246/04, mającej za przedmiot wniosek, który wpłynął do Trybunału w dniu 8 września 2003 r., o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Verwaltungsgerichtshof postanowieniem z dnia 26 maja 2004 r. w postępowaniu: **Turn-und Sportunion Waldburg przeciwko Finanzlandesdirektion für Oberösterreich**, Trybunał (trzecia izba), w składzie: A. Rosas, prezes izby, J.-P. Puissochet, S. von Bahr, U. Löhmus (sprawozdawca) i A. Ó. Caoimh, sędziowie, rzecznik generalny M. Poiares Maduro, sekretarz R. Grass, wydał w dniu 12 stycznia 2006 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

- 1) Państwa Członkowskie przyznając podatnikom prawo wyboru opodatkowania przewidziane w art. 13 część C szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, mogą dokonać rozróżnienia ze względu na rodzaj transakcji lub kategorię podatników, pod warunkiem, iż następuje to zgodnie z celami i zasadami ogólnymi szóstej dyrektywy, a w szczególności z zasadami neutralności podatkowej i wymogiem prawidłowego, prostego i jednolitego stosowania przewidzianych zwolnień.
- 2) Do sądu krajowego należy ustalenie, czy uregulowanie krajowe, które zwalniając w sposób powszechny transakcje dokonywane przez stowarzyszenia sportowe niemające celu zarobkowego, ogranicza przysługujące im prawo wyboru opodatkowania transakcji najmu i dzierżawy, wykracza poza zakres swobodnego uznania przyznany Państwu Członkowskiemu, mając na uwadze w szczególności zasadę neutralności podatkowej i wymóg prawidłowego, prostego i jednolitego zastosowania przewidzianych zwolnień.

WYROK TRYBUNAŁU

(trzecia izba)

z dnia 19 stycznia 2006 r.

w sprawie C-265/04 [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kammarrätten i Sundsvall (Szwecja)]: **Margaretha Bouanich przeciwko Skatteverket** ⁽¹⁾

(Opodatkowanie bezpośrednie — Swobodny przepływ kapitału — Podatek od dywidendy — Wykup akcji — Możliwość odliczenia kosztów nabycia akcji — Różnica w traktowaniu rezydentów i nierezydentów — Konwencja podatkowa o unikaniu podwójnego opodatkowania)

(2006/C 60/12)

(Język postępowania: szwedzki)

W sprawie C-265/04, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Kammarrätten i Sundsvall (Szwecja) postanowieniem z dnia 17 czerwca 2004 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 24 czerwca 2004 r., w postępowaniu: **Margaretha Bouanich przeciwko Skatteverket**, Trybunał (trzecia izba), w składzie: w składzie: A. Rosas, prezes izby, J. Malenovský, S. von Bahr, A. Borg Barthet i U. Löhmus (sprawozdawca), sędziowie; rzecznik generalny: J. Kokott, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 19 stycznia 2006 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

- 1) Artykuły 56 WE i 58 WE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one uregulowaniu krajowemu, takiemu jak to w postępowaniu przed sądem krajowym, które przewiduje, że w przypadku obniżenia kapitału zakładowego, kwota uzyskana z wykupu akcji wypłacona akcjonariuszowi będącemu nierezydentem opodatkowywana jest tak jak wypłata dywidend, bez prawa do odliczenia kosztów nabycia tych akcji, podczas gdy ta sama kwota wypłacona akcjonariuszowi będącemu rezydentem opodatkowywana jest tak jak zyski kapitałowe, z prawem do odliczenia kosztów nabycia.
- 2) Artykuły 56 WE i 58 WE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one uregulowaniu krajowemu wynikającemu z konwencji o unikaniu podwójnego opodatkowania, takiej jak Konwencja między Rządem Republiki Francuskiej a Rządem Królestwa Szwecji, mającą na celu unikanie podwójnego opodatkowania i zapobieganie uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatku od dochodu i majątku, podpisana w dniu 27 listopada 1990 r., które określa próg opodatkowania dywidend dla akcjonariuszy będących nierezydentami na poziomie niższym od progu obowiązującego akcjonariuszy będących rezydentami oraz które poprzez interpretację tej konwencji w świetle komentarza do Modelowej Konwencji Podatkowej OECD, zezwala na odliczenie kwoty wykupu akcji od ich wartości nominalnej, chyba że na podstawie owego uregulowania krajowego akcjonariusze będący nierezydentami nie są traktowani są mniej korzystnie od akcjonariuszy będących rezydentami. Do sądu krajowego należy zatem ustalenie, czy sytuacja taka ma miejsce w konkretnym postępowaniu przed sądem krajowym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 228 z 11.9.2004⁽¹⁾ Dz.U. C 228 z 11.9.2004.